

Cuộc hẹn sống còn (Date A Live #1~12)

Chương 71 : Chương 72

Chương 5 — Vũ Khúc Tinh Linh

Phần 1

—Trên bầu trời, 1 tia sáng loé lên từ sự va chạm giữa 2 thanh kiếm.

Một bên là Ellen đang vung thanh kiếm laser □Caledfwlch□, Còn đối đầu bên kia là thanh □Wolftail□.

Bất kể là trên dưới hay là từ bên hông, Ellen cũng chính xác mà tiếp được đòn công kích mà Mana xuất ra, mỗi lượt kiếm cùng kiếm chạm nhau những tia lửa lại loé lên không ngừng. Mana nhiều lần công kích song đối phương đều né tránh trong gang tấc, rồi sau đó Ellen lại tận dụng sơ hở mà phản đòn.

"Fuua—"

Cùng là sử dụng Ma Lực mà phóng ra thanh laser như □Caledfwlch□, song về cấu trúc thì do □Wolftail□ dùng lưỡi kiếm thật cộng với Ma Lực bao phủ bên ngoài tạo nên 1 thanh gươm tráng lệ và đầy sức mạnh đấy— song uy lực công kích lúc này lại nằm ở thế bất lợi.

Dù sao điều đó cũng chỉ là tương đối, do độ tiêu hao Ma Lực ước tính ít ỏi mà có khả năng kéo dài thêm thời gian sử dụng, đồng thời có thể cùng với vận dụng kỹ xảo phong phú để tạo nên ưu thế. Hơn nữa, nếu như so sánh một cách thuần túy về lượng Ma Lực mà nói, trên đời này không ai có thể vượt qua được Ellen. Nói như vậy, nó đồng nghĩa với việc không phải cứ dựa vào sức mạnh đơn thuần là sẽ giành thắng lợi, mà là phải biết cách vận dụng kỹ xảo mà chống lại cô ta mới là giải pháp tốt. Mana không cho Ellen bất kỳ cơ hội nào để lấy hơi, mà cứ như thế duy trì những đòn tấn công liên tục không ngừng.

Thế nhưng đối thủ nguyên là Pháp Sư mạnh nhất. Đâu có thể đơn giản mà bị đánh bại như thế. Ellen đã sớm nhìn ra những đòn công kích đó, rồi đơn giản hóa giải. Đó là chưa kể bức tường phòng ngự kiên cố bằng

trường Territory của Ellen rất khó để phá bỏ. Và thực tế thì cho đến bây giờ Mana vẫn chưa hề để lại chút tổn thương nào trên Ellen được cả.

Tuy nhiên, mục đích chính của Mana cũng không phải đánh bại Ellen, mà là tranh thủ chút thời gian để cho Kotori ứng cứu Shidou mà thôi. Việc liều mạng để gây thương tổn dành cho Ellen sẽ là một bước đi sai lầm. Thế nên Mana chỉ đơn thuần mà dây dưa nhằm kéo dài trận đấu càng lâu càng tốt.

'Nếu như mọi chuyện cứ tiếp tục thuận lợi thế này, thì sẽ đủ thời gian mà họ cần. Không cần biết là mất bao lâu, miễn là bên Kotori có thể cứu được Nii-sama thì——'

Thế nhưng, trong nháy mắt.

Ở dưới lòng đất, cơ sở của «Ratatoskr» đột nhiên toả sáng, bắn ra một cột sáng xuyên thẳng bầu trời. Một luồng sóng xung kích đầy mạnh đẩy lên ngay sau lưng cô.

"...Cái—!?"

Mana không khỏi mở to hai mắt nhìn. Do lớp phòng ngự trường Territory bất giác biến mất, dù sao cũng là do sự chú ý đã bị đoạt đi trong nháy mắt—— cuối cùng dẫn đến việc bản thân, hoàn toàn sơ hở.

Trong nháy mắt đó cũng là quá đủ để cho đối thủ của Mana cho cô nhất kích trí mạng.

"Quá sơ suất rồi đấy."

"Khu—— "

Bị sốc. Tuy rằng kịp nghĩ đến biện pháp phòng ngự, song uy lực hoàn toàn không đủ để tiêu trừ. Tựa như một cú đập bóng trong bóng chuyền, thân thể Mana lao thẳng xuống mặt đất.

"Waaah ... ..!"

Mana sử dụng trường Territory để khiến xung lực va đập nhẹ đi. Mặt đất

trở nên méo mó như thể có một quả cầu vô hình đập vào.

"Khu... Nặng tay quá rồi đấy... Mà, ban nãy là..."

Mana một bên để ý đến tình trạng trên bầu trời, một bên bình tĩnh mà dò xét xung quanh. Rồi sau đó, nhịp hít thở thoáng ngưng lại

Lẽ đương nhiên thôi. Ở gần nơi mà mặt đất bị va chạm mà trở nên méo mó đó, là Shidou đang lơ lửng giữa luồng sáng bởi nguồn Linh Lực dồi dào.

"Nii-sama!?"

Mana khẽ run lên, Shidou chậm rãi dần chuyển ánh mắt về hướng Mana.

Giống như là vừa mới căn thuốc gì đó mà ý thức cậu trở nên lơ mơ, sử dụng đôi mắt mơ màng nhìn về phía Mana, rồi khẽ hé môi.

DAL 12 241

"Aa—Mana. Em vẫn bình an vô sự thật sự là tốt quá."

Shidou sử dụng giọng hiền dịu và nhẹ nhàng để nói vậy.

".....Nii-sama?"

Nghe thấy lời Shidou nói, Mana cảm thấy có chút gì đó khác lạ khiến cho cặp lông mày nhẹ đan lại với nhau.

Về mặt hàm ý mà nói, thực sự như là hiện tại đang lo lắng cho thân thể của Mana. Dù sao thì Mana cũng đang ở tình trạng đối chiến cùng Ellen, hơn nữa lại mới vừa bị một kích nghiêm trọng.

Thế nhưng, không rõ là vì sao—lại cảm thấy như hiện tại lời Shidou vừa nói ra còn có một ý nghĩa nào đó khác.

Shidou vẫn trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, mở miệng và tiếp tục nói.

"Khi em bị nhóm người của DEM ấy mang đi... Anh liên tục... Hết sức lo lắng cho em. Thế nhưng, thật tốt quá. Thực sự..."

"...Bị mang đi ư? Nii-sama... Anh đang nói gì vậy?"

"——Mio...đang ở đâu? Liệu có phải cô ấy đã cứu em ra không?"

"A-Anh đang nói cái gì vậy, Nii-sa——"

Thế là.

Lời còn chưa kịp dứt. Đầu Mana bỗng nhói lên một cơn đau buốt. Mana không khỏi ôm đầu mình lại, nhăn hàng mày đi.

"Uu... Aa...!"

Bản thân rất rõ ràng đây không phải là cơn đau đầu đơn thuần.——Mio. Hiện tại trong nháy mắt khi Shidou nói ra cái tên này, trong đầu Mana chợt hiện ra những quang cảnh cô chưa từng bao giờ gặp qua.

Đây..., là...

Tựa như là một chiếc camera liên tục chớp nháy, những chuỗi hình ảnh hiện tại không ngừng hiện lên trong đầu. Nơi công viên cùng chúng bạn đang bù khú. Nơi giảng đường sensei đang thao thao bất tuyệt. Nơi có Nii-sama yêu quý tổ chức mừng sinh nhật cho cô.

Rồi sau đó——bóng lưng của một thiếu nữ với mái tóc dài thướt tha.

"Ah...!"

Khoảnh khắc mà bóng dáng người thiếu nữ ấy hiện lên trong trí óc, tầm nhìn của Mana bỗng nhiên trở nên lập lòe chợt sáng chợt tối.

Không biết vì sao, bản thân bất luận có cố gắng nhớ đến thế nào cũng không tài được hiện lên được vẻ mặt của thiếu nữ ấy. Bản thân chắc chắn biết nàng, Mana khẳng định mình từng biết người thiếu nữ đó——

Nhưng vào ngay lúc này, dòng suy nghĩ của Mana chợt bị cắt đứt.

"—Rõ ràng đang đối mặt với ta mà dám lo nghĩ đến sự tình khác, thực sự là coi thường ta quá đấy."

Giọng nói mạnh mẽ của Ellen truyền từ phía trên đầu cô.

"... ! Nguy rồi—"

Khi chú ý tới, cũng là lúc Ellen đã hạ xuống bên cạnh Mana, và vung cao thanh `Caledfwlch` lên.

Mặc dù đang hoảng hốt vẫn có thể sinh ra ý thức tập trung chống đỡ, nhưng lại không kịp—!

"... ..!"

Tuy vậy. Mana cũng không có bị thanh laser ấy làm tổn thương.

Hiện tại trước lúc thanh `Caledfwlch` chém tới Mana, Shidou đã ngay lập tức sử dụng nguồn Linh Lực của mình chặn lưỡi kiếm Ma Lực ấy lại.

"Oh.....?"

Ellen phát ra giọng kinh ngạc, cùng lúc mang thái độ bực bội mà hung ác trừng mắt nhìn Shidou.

"—Itsuka Shidou. Trông ngươi lúc này quả không tồi chút nào nhỉ. Ra là thế, tuy rằng không biết đã xảy ra điều gì, nhưng cũng khó trách vì sao ngài Ike lại hứng thú với ngươi đến vậy."

Ellen nói vậy, với khóe môi chẳng vương chút e ngại gì.

Nhưng ngược lại, nét mặt Shidou bỗng trở nên nặng nề hẳn.

"D—E, M..."

Sau đó thì hơi thở trở nên hỗn loạn, cũng tựa như dã thú mà thét gào.

"——Whuu oa a, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

Trong nháy mắt, vòng xoáy Linh Lực vây quanh Shidou tăng cường thêm uy lực, khiến Ellen cùng người đang đứng cạnh cũng bị thổi bay đi.

".....!"

"Cái!?"

Mana ngay tức thì triển khai trường Territory trung hoà chấn động, đứng ở giữa không trung mà hét lên.

"Nii-sama! Thế này là sao! Hơn nữa, Mio mà anh nói ban nãy là ai!?"

Song, Shidou cũng không có trả lời. Ban nãy mới đây thôi vẫn còn nói ra đôi ba câu gián đoạn, hiện tại có vẻ đã không còn nghe được bất luận điều gì nữa. Shidou chỉ đơn thuần một mặt mà phóng ra khối Linh Lực khổng lồ, một mặt tựa như một con mãnh thú mà liên tục gầm gừ.

"....."

Bất cứ ai liếc mắt nhìn qua Shidou lúc này cũng biết là anh ấy hiện không được bình thường, nếu như có thể thì cô vẫn còn muốn hỏi thêm anh ấy một vài điều.

Nhưng mà Mana hiện tại ở đây vẫn đang đối mặt với đối thủ, nguyên là Pháp Sư mạnh nhất thế giới. Cô không cho phép bản thân mình có nửa điểm sơ sẩy nào cả. Mana tiếc nuối mà cắn chặt răng, dời ánh mắt khỏi bóng dáng của Shidou.

Phần 2

"Khụ... Khụ..., mọi người, đều ổn cả chứ!?"

Hiện tại sảnh yến tiệc đã bị cường lực từ nguồn Linh Lực ấy phá hỏng, Kotori vì sặc bụi mù mà có chút ho khan khi cất giọng hỏi.

Ngay sau đó, một giọng nói quen thuộc vang lên

"Umu... Không sao. Nhưng, cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì...?"

Tohka đứng dậy sau khi đã té ngựa ra trên sàn rồi lướt nhìn xung quanh. Cùng lúc đó Kotori cũng ngẩng đầu lên.

Shidou đột nhiên pháo kích khiến trần nhà cùng bức tường sinh ra chấn động, nhưng thoạt nhìn thì các Tinh Linh cùng với những nhân viên của «Ratatoskr» đều bình an vô sự. Chỉ chốc lát sau, từ tứ phía giọng của những người khác bắt đầu vang lên.

"Cô không sao chứ—!?"

"... Đến, đến cùng là chuyện gì đã xảy ra vậy?"

"——Kotori-san!"

Thế nhưng lẫn trong đám người đó, nghe được giọng nói ngoài dự đoán đó, Kotori không khỏi mở to cả hai mắt.

"Cái giọng này là... Mana sao!?"

Đúng vậy. Xuất hiện ở chỗ này quả đúng là cô em gái thực sự của Shidou, Takamiya Mana.

Không chỉ vậy. Không biết tự lúc nào, Pháp Sư từ DEM—Ellen cũng đang mặc bộ CR-Unit, như thể đang đối đầu với Mana mà xuất hiện ở chỗ này với thanh kiếm đang dần vung cao.

"Cô, đến cùng là đang làm cái...!"

Mana không hề dời ánh mắt khỏi Ellen, mà thoáng vẫy lên tay qua lại ra hiệu với Kotori, rồi sau đó vừa sử dụng tay phải triển khai thanh □ Wolftail □ vừa hét lên.

"Có dịp tôi sẽ nói rõ sau! Nói chung hiện tại... Chuyện của Nii-sama đành nhờ vào cô đấy!"

Mana giảm mạnh phóng lên bầu trời, lao về phía Ellen mà xuất trạm



kích. Hai luồng Ma Lực giao nhau khiến tia lửa rụng rơi lả tả, và hai người cứ như vậy mà cuốn vào bầu trời đêm.

Thì ra là thế, đối sách mà Reine nói qua lúc nãy hẳn chính là ám chỉ Mana đây. Kotori gãi gãi mái tóc của mình.

"Nhỏ này cũng thật là... Có muốn tự ý biến mất thì ít ra cũng phải liên lạc với tôi một chút chứ...!"

Dù sao, thì việc Mana có thể kèm chân Ellen lại thực sự là một cơ hội tốt. Kotori giống như muốn hoàn thành yêu cầu từ Mana, mà một lần nữa mặt hướng về Shidou.

—Nhưng.

"Aa....."

Trông thấy dáng dấp của Shidou, giọng Kotori vô tình run lên.

Ở nơi đó không phải là một Shidou hiền lành của thường ngày, mà cũng không phải là một Shidou phong lưu phóng khoáng của ban nãy.

□Thứ□ đang sừng sững ở đó mà tỏa ra vầng sáng ngũ sắc huyền huyền ấy không có vẻ gì là con người cả.

Ở trung tâm, là Shidou được bao quanh bởi vòng xoáy Linh Lực tinh khiết đang thoát sáng thoát tối liên tục tựa như nhịp tim đập. Trước cái hiện tượng này, một cảm giác rung động nhỏ bé chọt nhói lên sâu trong Kotori. Thật giống như không khí, mặt đất, và không gian hiện tại đều đáp lại sức mạnh của Shidou mà chao đảo.

Không, không chỉ như vậy. Một phần Linh Lực đã thay đổi thành một thứ lóng lánh rục rờ che phủ hoặc là một khối hợp kim gì đó. Nói cách khác, tựa như bộ Linh Phục hay được khoác trên người Tinh Linh vậy.

Và rồi. Trong nháy mắt khi đang ngăm nhìn Shidou trong bộ dạng đó thì.

Chiếc Incam truyền đến ốc tai của Kotori những âm thanh cảnh báo



chẳng lành.

"Aa——"

Âm thanh vang vẳng đó, không phải là tiếng dự báo trận Không Chấn sắp diễn ra, và cũng nào phải là tiếng báo hiệu trạng thái tinh thần của một Tinh Linh nào đó đang phát sinh dị thường.

Kotori chỉ từng nghe qua nó một lần duy nhất vào trước kia.

□Âm thanh báo động ngoài ra còn có □tiếng này□, vì vậy cô phải nhớ cho kỹ đấy. Thành thật mà nói, vĩnh viễn không bao giờ nghe thấy cái □tiếng cảnh báo này□ là tốt nhất...□ Vì thế mà Kotori cũng chỉ có nghe qua một lần duy nhất lúc kiểm tra mà thôi.

"Đùa...sao——"

Kotori có thể tự cảm giác được rằng là đầu ngón tay cô hiện tại thỉnh thoảng lại run lên, tự cảm thấy từ sâu trong người xuất hiện vết rạn gì đó. Nhịp tim đập trở nên kịch liệt, hơi thở trở nên khó khăn, tầm nhìn trở nên vụn vẹo, thậm chí cả việc đứng vững như ban nãy cũng đã trở nên trắc trở.

Nghe được tiếng báo hiệu tuyệt đối không nên nghe thấy ấy, ý thức Kotori sinh ra vài giây gián đoạn.

"\_\_\_\_\_!"

Nhưng vào lúc này, Shidou phát ra những tiếng gầm gừ mà vốn là bất khả đối với con người. Các tia lửa điện lập lòe phóng ra cũng vậy, ánh sáng chập chờn lóe sáng xung quanh bởi Linh Lực mà ra cũng vậy.

"... ..!"

Shidou cong hai chân lại, tựa như lấy đà mà giẫm nhảy khỏi lớp đất đá. Hiện tại chỗ của nhóm Kotori vốn là một cơ sở ngầm, nhưng mà Shidou lại chẳng màng đến độ cao, dễ dàng mà phóng tới mặt đất. Cậu di chuyển hướng đến một nào đó, đồng thời là những tiếng rắc rắc do bị phá hủy của cây cối.

"Kotori! Em làm sao vậy—!? Phải mau đuổi theo Darling mới được!"

"... .."

Kotori phản ứng với lời của Miku mà ngẩng đầu lên, cô đã cố gắng để mở miệng.

Thế nhưng trong nháy mắt, chẳng thể nói ra được một lời nào cả, dù sao thì đó cũng là việc thường tình. Bởi vì nếu như vô ý mà truyền đạt một mệnh lệnh sơ suất nào đó dẫn tới viễn cảnh tồi tệ thì thật không xong.

Song, Kotori không thể không nói được.

Vì quốc gia này.

Vì thế giới này.

Vì nhân loại.

—Và quan trọng nhất là, vì Shidou.

Đó là nhiệm vụ của người Chỉ Huy của «Ratatoskr»!"——trách nhiệm của một người mà 5 năm trước đã được Shidou cứu.

Kotori đè nén thanh giọng run rẩy của bản thân xuống, cất cao tiếng nói.

"...Mọi người, hãy ở lại đợi lệnh.——Tôi sẽ, nghĩ biện pháp gì đó để giải quyết..."

Nghe xong Kotori nói, các Tinh Linh cũng hết sức kinh ngạc mà nhìn về phía Kotori.

"Cô bảo đợi lệnh sao? Chúng ta phải nhanh chóng làm cái gì chứ?"

"Đồng ý. Thật không giống Kotori chút nào."

Các Tinh Linh đều nghị luận cô. Đây cũng không thể trách các cô ấy

được. Nếu như Kotori cũng hoàn toàn không biết rõ nội tình thì thành thật mà nói, chắc chắn đưa ra phản ứng tương đồng vậy thôi.

Thế nhưng, không thể để các cô gái này dính dáng vào được. Kotori hít một hơi thật sâu, hết sức nỗ lực để duy trì âm lượng mà tiếp tục nói.

"Như đã nói—đây đều là vì để cứu Shidou. Mọi người cứ yên tâm mà giao cho tôi là được. «Ratatoskr» đã chuẩn bị sẵn vài phương án cho những loại tình huống này rồi..."

Các Tinh Linh tuy rằng trong lòng vẫn còn tồn tại chút lo lắng, song dù sao thì nghe Kotori nói vậy rồi nên.

"Vậy trông cậy vào em—!"

"Xin hãy...cố gắng..."

"Ừm."

Kotori sau khi trả lời ngắn gọn như vậy, cô để lại các Tinh Linh với những nhân viên của «Ratatoskr» lưu tại đó, rồi cất bước đi lên cầu thang tiến tới trên mặt đất.

Shidou vẫn hiện tại toàn thân vẫn phóng ra Linh Lực, tựa giống dã thú mà phá hủy cây cối cản đường. Nếu như cứ như vậy mặc kệ mà nói, anh ấy sẽ tiến nhập vào trong khu vực thành thị mất.

Kotori nhìn trân trân vào Shidou, rồi nhẹ nhàng buông tiếng thở dài.

Sau đó từ trong túi lấy ra một thiết bị nho nhỏ.

—Đó là thứ Kotori đã đưa ra quyết tâm mà quyết định sử dụng, một công tắc cho sự hủy diệt.

"... .."

Ngón tay Kotori run rẩy khi thao tác trên thiết bị đó. Chứng thực vân tay, chứng thực võng mạc, sau đó là xác nhận mật mã—. Ngón tay cô duỗi về phía trước, đặt trên cái nút của thiết bị.

Cái nút nằm ở đó, là công tắc khởi động tên lửa đạn đạo thông qua vệ tinh với mục tiêu định sẵn là Shidou.

"...Em xin lỗi, Onii-chan."

Kotori khẽ lẩm bẩm với chính mình

"Xin hãy tha thứ cho em vì cái kết cuộc này... Em——"

Thế nhưng——ngay vào lúc đó.

Cảm giác được sát khí đến từ phía bên trái, ý thức Kotori ý thức chợt lâm vào trạng thái hỗn mang.

Sau đó nương theo một tiếng cạch, một cảm giác lạnh lùng truyền đến trán cô.

Kotori ngay lập tức nhận ra.——Bản thân cô đang bị một khẩu súng chĩa vào.

".....!"

Kotori dời ánh mắt về phía bên kia. Là Origami—vốn dĩ nên cùng ở lại với những người khác ở dưới cơ sở ngầm mới phải.

Origami với đôi mắt sắc bén, cùng khẩu 9mmòng súng trực chỉ vào Kotori. Sau đó, lẳng lặng mà dùng giọng nói lạnh đến thấu cả xương rỗng.

"Thứ cô đang cầm trong tay kia đến cùng là cái gì. Cô đang toan tính điều gì đối với Shidou đây? Itsuka Kotori, không lẽ cô——"

Không sai. Origami nói đến phân nửa thì dừng ngay lại. Chỉ với một cái nhìn, Origami chợt kinh ngạc mà co rúm làn lông mi lại.

Hẳn là cô ấy đã đoán được lý do rồi đây. Đó là vẻ mặt của Kotori, khi cô bé quay mặt về phía cô.

—Những giọt lệ lăn dài, gương mặt hẳn sâu vẻ bi thương.

"...Giải thích đi. Rốt cuộc, chuyện gì đã xảy ra?"

Origami cau mày mà tiếp tục.

Đối với một người thông minh như Origami, không phải là việc đơn giản khi muốn đánh lừa cô ấy. Thế nhưng nếu cứ khăng khăng nói rõ như vậy thì, Origami cũng nhất định sẽ gây trở ngại. Kotori hoàn toàn mất hy vọng rồi mở miệng.

"...Để giết, Shidou."

Sau khi nghe Kotori nói, nét mặt Origami càng trở nên đáng sợ hơn so với ban nãy muôn phần.

"Là ý gì. Đây là mệnh lệnh từ «Ratatoskr» sao?"

"...Đó chỉ là một nửa."

Kotori dường như mà tự giễu nói.

"... Shidou hiện tại, chẳng khác gì một trái bom nổ chậm cả. Lượng Linh Lực đang không ngừng gia tăng, nếu cứ như vậy rồi phát nổ thì có đem thảm họa Nam Kanto trước đây ra so cũng không bằng..."

"....."

Origami nghiêng chặt răng.

"Vì vậy, phải giết Shidou sao?"

"...Đúng vậy. Đó chính là nhiệm vụ cuối cùng nếu như kế hoạch tác chiến của chúng ta □Thất bại□. Chỉ cần hiện tại giết Shidou trước lượng Linh Lực đạt ngưỡng giới hạn, thì quy mô vụ nổ sẽ nhỏ lại... Thay vì để mấy nghìn vạn sinh mạng theo Shidou mà cùng chết, thì chi bằng chỉ giết một mình Shidou, nếu như phải lựa chọn một trong hai mà nói, tôi sẽ chọn cái sau.—Bởi vì tại bản thân mà làm hại đến bao nhiêu người phải chết đi như vậy, Shidou nhất định sẽ rất đau đớn."

"....."

Ngón tay Origami khẽ run run. Ánh mắt Kotori lại một lần nữa hướng về Shidou.

"Chỉ cần tôi bấm nút này, □Dáinsleif□ trên quỹ đạo vệ tinh sẽ phát động khẩu pháo Ma Lực của nó."

"□Dáinsleif□...?"

"...Nó được tạo ra sau khi đã điều tra tường tận về cơ thể của Shidou, một thanh kiếm bị nguyên rủa được chế tác đánh riêng cho riêng giết chết Shidou."

Đó chính là □Dáinsleif□. Kotori cũng không biết sẽ tồi tệ thế nào khi sử dụng nguồn Realizer tàn ác này. Cho dù là Shidou có cầm giữ sức mạnh tái sinh, thì từng mảnh của thân thể cũng đều bị phá hoại cho đến mức không còn khả năng tái sinh được nữa.

"...Đừng có đùa. Đó chính là cách làm của «Ratatoskr» đấy sao?"

Origami với đôi mắt chứa đầy sát khí từ tận trong sâu thẳm, tiếp tục nói.

"...Không thể làm lượng Linh Lực bị phong ấn trong cơ thể ổn định lại thì đem giết? Thế mà cứ liên tục yêu cầu Shidou đi phong ấn Linh Lực của Tinh Linh khác, quả đúng là «Ratatoskr» ha. Vì để đạt được mục đích của chính mình mà lợi dụng Shidou, đến khi đổ bể thì đem xử lý? Cô có thật là đã suy nghĩ cho Shidou không, vì sao còn muốn tuân thủ cái mệnh lệnh này——"

"——Không phải!"

Như để cắt lời nói của Origami, cổ họng Kotori rung lên.

"Thực sự, mục tiêu của «Ratatoskr» với năng lực kỳ lạ của Shidou là trùng khớp với nhau.——Thế nhưng, chí ít Chủ Tịch Elliot Woodman vẫn luôn liên tục cũng hết sức quan tâm đến những gì xảy ra với Shidou. Ngài ấy cũng biết là chẳng có gì tốt đẹp khi phải phong ấn nguồn sức

mạnh khổng lồ từ các Tinh Linh ấy lên cơ thể con người cả, và ngài cũng đã đề nghị chúng tôi tìm một cách gì đó khác. Nhưng...tất cả đã quá muộn màng, thời điểm mà Shidou được «Ratatoskr» tìm thấy, thì bên trong cơ thể của anh ấy đã lỡ phong ấn một Tinh Linh mất rồi.

"...Lẽ nào nói"

"Phải.—Đó chính là tôi."

Kotori nói với giọng run run.

Đó là sự mâu thuẫn mà không thể nào né tránh được. Mặc kệ là nói như nào, «Ratatoskr» nhờ việc Linh Lực của Kotori bị phong ấn mà mới tìm hiểu tới sự tồn tại của Shidou.

"Shidou đã bắt đầu như thế này vào ngày đó của 5 năm trước. Hơn nữa, cho dù tôi có muốn giữ Linh Lực trả về bản thân mình thì, dòng chảy ấy chỉ cần liên kết và thông nhau dù chỉ một lần thì sẽ không thể nào hoàn toàn tan biến được nữa... Tôi đã hoàn toàn không ngờ được rằng chính mình vào 5 năm trước, lại đem một bom nổ chậm ấy đưa cho Shidou."

"..., đã như vậy, mà vẫn để cho Shidou tiếp tục tiến hành phong ấn đối với nhiều Tinh Linh khác, nói như vậy không phải là cố tình gia tăng giới hạn đến mức nguy hiểm rồi hay sao?"

"...Không nào cách nào khác. Để khiến Shidou hoàn toàn ổn định lại...chỉ còn một cách..."

"Đó, là gì?"

Origami hỏi. Kotori tiếp tục hướng ánh mắt về Shidou rồi nói rằng.

"—Mang nguồn Linh Lực tồn tại trong cơ thể Shidou, kết tinh lại thành Kết tinh Tinh Linh Tinh thể Sephira rồi lấy nó ra ngoài."

"...! Đó là—"

Tinh thể Sephira. Đó là thứ mà tên Tinh Linh bí ẩn «Phantom» nắm giữ, như một viên bảo thạch được cô đọng lại bởi Linh Lực. Origami cũng là



bởi vì thứ đó mà từ một con người biến thành Tinh Linh.

"Thực sự, đúng là vậy. Thế nhưng, cái việc này..."

"...Đúng vậy. Cho dù chúng ta ở vào trạng thái có 100% Linh Lực cũng làm không được. Tôi đã ở «Ratatoskr» để tiến hành nghiên cứu bản thân mình rất nhiều lần, để trích xuất ra Linh Lực để thực thể hóa nó ở dạng hạt như Sephira, phải cần đến một đại lượng Linh Lực khổng lồ.—Nói cách khác, trừ khi xác nhận hiện tại toàn bộ Linh Lực của các Tinh Linh đều đã được phong ấn trong cơ thể của Shidou, thì mới có thể thực hiện được..."

"... .."

Origami kinh ngạc mà mở rộng đôi mắt.

Từ cái này phản ứng này có thể nhìn ra rằng cô đối với «Ratatoskr» có rất nhiều nghi ngờ.

Chính cô cũng không phải không thể hiểu. Trên thực tế Kotori cũng không phải hoàn toàn tin cậy vào «Ratatoskr».

"Thế nhưng—tất cả cho đến bây giờ, cũng đều là quá muộn màng."

Không có thêm thời gian để tiếp tục nói chuyện. Kotori hít một hơi thật sâu, và một lần nữa đưa ngón tay lên chuẩn bị kích hoạt.

Tuy nhiên, tại thời điểm ấy.

"Kotori! Origami!"

Giọng của Tohka truyền đến từ phía sau. Kotori quay lại, các Tinh Linh cũng đều ở đó. Xem ra là cũng như Origami mà đuổi theo Kotori.

"Mọi người—"

"Quá đáng ghét, Kotori! Với mọi thứ đang diễn ra, vì sao cô không tìm đến chúng ta để thương lượng vậy!"

Tohka sử dụng ánh mắt dũng mãnh nhìn Kotori khi nói vậy. Giọng điệu tựa như đã biết hết mọi việc, khiến Kotori không khỏi mở to hai mắt nhìn—, nhưng lập tức nhớ tới việc bản thân cô với các Tinh Linh ở đây đều đang mang chiếc incam. Đó là Kotori lúc trước, để tiện cho việc liên lạc giữa mọi người với nhau mà đã thống nhất một kênh liên lạc. Xem ra, các Tinh Linh đã hoàn toàn mà nghe được cuộc đối thoại giữa bản thân cô với Origami đây.

Kotori đương nhiên biết công năng chiếc incam này, thế nhưng khi đối mặt với tình trạng đầy nguy cơ này, cô đã hoàn toàn quên bồng đi mất điểm này.

"...Xin lỗi, mọi người. Thế nhưng, đã kết thúc rồi. Tất cả đều đã kết—"

"Vẫn chưa có kết thúc đâu!"

Tohka hô to như để ngắt lời của Kotori.

"Kể lại thì tôi không rõ sự tình cho lắm. Thế nhưng, cho rằng tình hình hiện tại đã là tuyệt vọng, thì đó chỉ là do Kotori tự suy diễn dựa trên giới hạn của mình thôi!"

"... ..!"

Kotori nghe được từng lời Tohka nói.

Cảm thấy trái tim phảng phất cảm giác như bị bóp chặt."

"Mọi, người..."

Các Tinh Linh nhìn về phía Kotori, rồi gật đầu..

Thật giống như, hiện tại đang chỉ trích Kotori vậy.

"Từ bỏ sớm như vậy, thật là chẳng giống phong cách của Kotori-san chút nào nha—!"

"Không sai... Chúng ta phải cùng đi giúp đỡ Shidou-san chứ... !"

"....."

Ngón tay đặt trên nút kích hoạt run rẩy.——Những ký ức xưa cũ chợt lướt qua trong đầu Kotori.

Lúc đó, bản thân đặc biệt sợ hãi nhưng lại không có cách nào khác. Tuy nói đây chỉ là để ngừa bất trắc xấu nhất, thế nhưng thứ có khả năng thực sự giết chết Shidou đã được trao vào trong tay cô là sự thật, đã khiến cho bản thân cô mất ngủ đến vài ngày.

Aa, thế nhưng.

Hiện tại Kotori so với bản thân mình lúc trước là hoàn toàn bất đồng. Giác ngộ, kinh nghiệm, và quan trọng hơn cả là—đã có những người bạn đồng hành chung chí hướng với cô.

—Nói vậy, đồng nghĩa với việc là cô có thể tìm ra được một cái kết khác.

Thiết bị trong tay Kotori bất giác rơi xuống...

Phần 3

□Tại sao, tại sao Chỉ Huy Itsuka vẫn chưa phát động tấn công!□

Từ phòng họp tối tăm truyền đến một giọng nói nôn nóng.

Dù sao chủ nhân của cái thanh âm kia hiện tại cũng không có ở tại đó. Hiện tại ở giữa phòng có một chiếc bàn tròn, sau đó có một hình ảnh lập thể phóng ra ngồi ở trước bàn cùng với sự nôn nóng và phẫn nộ mà quá lớn.

Hiện tại năm người tụ họp ở đây, cũng chỉ có hai người là chân chính thực thể. Hai người đó hiện một đang rìa chiếc bàn tròn, một quý ông với mái tóc bạc—Elliot Baldwin Woodman, và một đang đứng ở ngay phía sau đợi lệnh là một cô gái với cặp kính trên mắt—Karen Nora Mathers. Còn lại quý ông còn lại với người phát ra cái giọng ban nãy đều hiện đang ở một trong các nơi nào đó trực thuộc «Ratatoskr» mà tham gia cuộc hội nghị này.

□Tấn công đi! Phát động tấn công ngay đi, Chỉ Huy Itsuka!□

"....."

—Clayton, một người đàn ông trung niên khiến người ta liên tưởng đến con chó Bull thích gầm rú.

Mặc dù hành vi của ông ta rất phù hợp với các hoạt động bình thường ở bên ngoài ..... Nhưng hôm nay Clayton có một lý do để tức giận. Đó là bởi vì màn hình tại trung tâm của bàn tròn trong «Ratatoskr» đã đưa ra hậu quả của trường hợp xấu nhất.

Mức độ linh lực trong người Shidou tăng lên nhanh chóng. Nếu điều này tiếp tục, nó có thể dẫn đến một thảm họa như 30 năm trước đây một lần nữa. Mặc dù hai người kia không nói bất cứ điều gì, họ cũng cho thấy một biểu hiện tương tự.

□Ngài Woodman.□

Thế là, một trong hai người trầm lặng, dáng vẻ có vẻ nhỏ nhắn khiến người ta liên tưởng đến con chuột, với cái kính đơn[1] trên mắt, Frazer Douglas nói khi ông lau mồ hôi trên trán.

□Tình hình hiện tại có nguy cơ xảy ra một vụ Không Chấn quy mô rất lớn. Thế nhưng, vì sao Ngài lại chỉ giao cho duy nhất một mình Chỉ Huy Itsuka quyền phóng□Dáinsleif□vậy? □

Người còn lại của chiếc bàn tròn, Gillian Almsted, với dáng vẻ đối lập với Frazer Douglas, trông như một con mèo nham hiểm tỏ ý đồng tình.

□Đúng vậy. Cho dù cô ta có ưu tú đến mức nào thì đó vẫn chỉ là một học sinh sơ trung. Đối tượng lại là anh ruột của cô bé, Ngài thực sự cho rằng cô bé đó có thể đưa ra những quyết định xác đáng nhất sao?□

"....."

'—Nếu như họ có quyền phóng thì nhất định sẽ chẳng có chút do dự nào hết nhỉ?' Elliot Woodman trầm lặng tự nhủ.

«Ratatoskr» là tổ chức được thành lập với mục tiêu là vì cứu vớt các Tinh Linh. Nhưng có vẻ như tận đáy lòng mà quán triệt đi theo cái lý niệm này chắc chỉ có Elliot Woodman là trung tâm nòng cốt của phe phái mà thôi. Những người khác hoặc nhiều hoặc ít là vì thu được lợi ích nào đó mà mới tham dự vào đó đây.

Tất nhiên là khi lo lắng họ sẽ ưu tiên cho quyền lợi của mình nhất. Elliot Woodman cũng không phủ nhận điểm này, vì đối với con người mà nói thì như vậy hết sức là bình thường.

Và ngay khi có tình huống nào đó khiến bọn họ gặp phải rủi ro cao, thì việc sẵn sàng bỏ qua và cắt đứt mối liên hệ với các Tinh Linh chỉ là điều tất yếu.

Bởi vậy khi Elliot Woodman lựa chọn ra người có khả năng để trao quyền sử dụng □Dáinsleif□, cũng chỉ có duy nhất một mình Kotori mà thôi.

—Cho dù sứ mệnh ấy có là ép buộc Kotori phải công kích lấy người anh trai mà cô yêu thương nhất.

"Các vị bình tĩnh một chút nào."

Elliot Woodman nhìn quanh chiếc bàn tròn rồi nhẹ giọng bảo

"Tình hình phát sinh hiện tại là gay go nhất trong dự liệu từ trước đến giờ,—song đâu có nghĩa là sẽ không còn đường để cứu vãn?"

Nghe Woodman nói vậy, Douglas với Almsted tò vể nghi hoặc, còn Clayton bùng bùng tức giận

□Chuyện đến nước này rồi, mà ngài còn nói cái gì vậy hả! Theo ý ngài thì cần làm như thế nào để cải thiện tình hình đây!□

"Ai biết được. Tuy nhiên, chỉ cần Chỉ Huy Itsuka vẫn chưa bỏ cuộc thì ta sẽ không rút bỏ."

Elliot Woodman dứt lời với đôi mắt đầy sắc bén, vẻ mặt ba người còn lại

lộ rõ vẻ không phục.

Nhưng, cũng không khó để hiểu được tâm tình của họ. Lý do của Elliot Woodman vừa nói ra với góc nhìn từ ngoài vào mà nói, chẳng khác gì đang cố tình gây sự.

Thế nhưng Elliot Woodman vẫn tin tưởng vững chắc cái khả năng Itsuka Shidou khôi phục lại ý thức của mình. Vấn đề ở đây là—ngài ấy không nghĩ là cái "Khả năng" ấy có tồn tại trong mắt của ba người kia.

Vì vậy, chuyện mà bản thân ngài có thể làm, đó là tranh thủ thêm chút thời gian ít ỏi cho Itsuka Kotori. Elliot Woodman tiếp tục lên giọng can thiệp vấn đề

"Ta biết... Việc ta nói có hơi chút miễn cưỡng. Thôi thì như vậy đi, từ lúc này, cứ mỗi phút đồng hồ trôi qua, ta sẽ giữ 1% cổ phần của ta trong "Asgard Electronics" ra để chia cho các ngài."

□ CÁI GÌ □

Cả ba người đều hết sức giật mình sau những lời của Elliot.

Đó là việc hiển nhiên thôi. Bởi vì ngoại trừ DEM ra, "Asgard Electronics" là công ty duy nhất còn lại trên toàn thế giới có thể chế tạo ra Realizer, là công nghệ cốt lõi của «Ratatoskr», đồng thời cũng là huyết mạch của Elliot Woodman. Có thể nói nó là cái gì đó khiến cả ba người họ thèm nhỏ dãi cũng chẳng ngoa.

Song, ba người họ nào có lập tức trả lời. Với cái điều kiện quá đổi hậu hĩnh này, họ không cảm thấy khả nghi mới là lạ.

Elliot Woodman cười thầm trong lòng.—Vây là ổn rồi. Bọn họ càng đắn đo suy nghĩ thì Kotori càng tranh thủ được nhiều thời gian.

Thế nhưng, biểu thị trị số Linh Lực trên màn hình lại lần nữa tăng cao, phát ra tiếng inh ỏi cắt ngang dòng suy tư của ba người kia.

□.....!□

Clayton bỗng nhiên ngưng thờ rồi hít sâu một hơi.

□...Quả nhiên là vẫn không được rồi! Thông lộ không có khả năng mở rộng được thì chẳng còn cách nào để ngăn cản dòng Linh Lực mất kiểm soát cả! Chuyện chúng ta có thể làm bây giờ, cũng chỉ là cho một phát ân huệ trí mạng cuối cùng mà thôi!□

Hình ảnh lập thể ba chiều của Clayton hét lên, rồi kéo ra một thiết bị nhỏ từ trong áo.

".....! Clayton, đó là——"

Ngay khi thấy cái thiết bị ấy, Elliot như nghẹn cả thở.

Bởi thứ mà Clayton lấy ra, chính là công tắc khởi động □Dáinsleif□ vốn chỉ có Kotori và Elliot nắm giữ.

"Clayton, vì sao ngài lại có thứ đó?"

□Cổ nhân có câu "Cẩn tắc vô ưu" mà, cho dù là kim cương thì cũng có lỗ thủng.□

"Dừng lại! Đừng có làm cái điều ngu ngốc đó——"

Clayton để mặc mọi lời của Elliot ra ngoài tai, không chút do dự ấn công tắc.

Phần 4

"....."

Kotori dùng lưng bàn tay dụi đi nước mắt, khịt khịt mũi.

"...Thích thì cứ cười đi. Nói một đồng lời cứ như đúng rồi ấy, kết quả đến giây phút nguy cấp lại mang cái bộ dạng này, thì là Chỉ Huy cái kiểu gì."

Kotori với chút tự giễu mà thốt lên. Nhưng, Origami lẳng lặng mà lắc đầu.



"Không nên nói vậy. Shidou có cô là em gái, quả thực là quá tốt."

"Origami..."

"Hắn vẫn còn cách. Đừng bỏ cuộc."

Origami dứt lời, các Tinh Linh khác cùng gật đầu cổ vũ Kotori.

"Đúng vậy. Chúng ta không gì là làm không được."

"Tán thành. Bọn Yuzuru này sẽ hỗ trợ."

"...Tuy rằng tôi không biết cách để giải quyết nó, nhưng nhất định có biện pháp."

Thế nhưng——ngay trong nháy mắt đó——

Thiết bị rơi từ trên tay Kotori xuống lúc này chợt phát tiếng báo động, áp tắt cả tiếng nói của mọi người.

□—Mã khởi động□Dáinsleif□đã được xác nhận. Bắt đầu tiến hành quá trình công kích mục tiêu.□

"...!?"

Kotori chớp mắt như chết ngẹn, vội nhặt thiết bị ấy lên. Kotori mong rằng mình chỉ là nghe lầm, nhưng màn hình đã hiển thị thông báo khởi động □Dáinsleif□.

Gương mặt Origami nhiễm lấy vẻ e sợ, khi cô liếc nhìn qua màn hình.

"Chuyện gì đây? Phải chăng là do chấn động lúc rơi xuống mà bất cẩn khởi động?"

"Việc ấy vốn là không thể bởi vì nó đã thiết kế để ngăn ngừa trường hợp bất cẩn rồi! Thế nhưng vì sao nó——!"

Tuy không biết lý do vì sao, nhưng việc□Dáinsleif□đã khởi động là sự thật. Kotori cuống cuống thao tác thiết bị, dự định hủy lệnh.

Song đã quá muộn màng.

Hết như một ngôi sao băng xẹt qua bầu trời đêm——

Trước mắt nhóm Kotori chỉ còn lại một màu trắng xóa.

"SHIDOU——!!"

Kotori hét lên với toàn bộ sức lực trong khi với tay về phía Shidou.

Thế nhưng việc đó nào có thay đổi được số phận của Shidou. Cơ thể cậu chìm sâu vào trong tia sáng ấy, dư âm đọng lại chỉ còn là một cái lỗ bị khoét sâu trong lòng đất, còn nhóm Kotori đứng bên cạnh đó bị sóng xung kích đẩy văng đi mỗi người mỗi hướng——

——Hắn phải là như vậy mới đúng

"Ơ...?"

Cả người Kotori cứng đờ, sau khi chớp mắt vài lần thì bỗng ngược nhìn lên. Các Tinh Linh khác cũng đồng dạng mà ngược lên nhìn.

Lẽ tất nhiên thôi. Hiện tại ở phía trên nhóm Kotori——hay chính xác hơn là ngay trên đầu Shidou, là một cái lá chắn phòng hộ bằng Linh Lực đã chống đỡ một kích của□Dáinsleif□.

"Cái——"

Kotori trở mắt ra kinh ngạc.

Trong giây chốc, Kotori đã ngỡ rằng là Shidou đã dùng mớ Linh Lực quá dư thừa kia để triển khai lá chắn, song——không phải là như vậy

□——Ara, ara, rõ là nguy hiểm mà.□

Bất tri bất giác không rõ từ lúc nào phía trên đầu Shidou đã xuất hiện một bóng Tinh Linh.

Không phải... Ngay chính Kotori cũng không xác định được liệu đó có phải là □Tinh Linh□ hay không.

Bởi thứ xuất hiện ở đó, là một cá nhân chẳng rõ là nam hay nữ, chỉ là một cái bóng bị bao phủ bởi một lớp mờ ảo.

"Người là——!"

Kotori thốt lên lời đó với đầu ngón tay run rẩy. Những Tinh Linh khác không ít thì nhiều mà tỏ vẻ kinh ngạc tựa như Kotori.

Đặc biệt là phản ứng của Miku và Origami, vốn đã từng trực tiếp đối mặt □Thứ đó□. Miku toát ra vẻ dao động, còn Origami là với vẻ dè chừng mà nhìn chăm chăm vào thứ trong lớp hư ảo đó.

Không sai. Đó là Tinh Linh có thể tạo ra các Tinh Linh khác.

Ban cho Kotori, Miku cùng Origami những viên Kết tinh Tinh Linh Tinh thể Sephira, khiến họ trở thành sự tồn tại được gọi là Tinh Linh

——Thứ đó được gọi là «Phantom», hiện đang ở ngay tại đây.

"«Phantom»——?!"

Kotori cao giọng, gọi tên thứ đó.

Mặc dù là trông thấy được bóng dáng của nó nhưng lại không thể xác định được hình dạng. Một sự tồn tại với cảm giác lạ thường, cho dù có muốn quên cũng là bất khả. So với □Thứ□ đã xuất hiện trước mắt Kotori vào lúc nhỏ ấy cùng hiện tại ngay lúc này đều giống nhau như đúc.

Tất cả đều bị bao phủ như màn đêm bí ẩn. Mặc cho Kotori có dùng bất kỳ cách nào để điều tra, cũng đều vô dụng trước Tinh Linh thần bí này. Những điều muốn biết thật chất cao như núi, dù muốn xác nhận song giây phút đối mặt với «Phantom» thực sự thì Kotori tựa như đánh rơi mất khả năng ngôn ngữ

Chợt, lớp hư ảo bao quanh □Thứ đó□ rung động, tựa như để âm thanh phát ra, một giọng nói đầy mơ hồ vô phương xác định.

□...Thật không nghĩ tới, lũ con người đúng là mạnh động mà.□

«Phantom» để lại lời nói như muốn bấn cọt ấy rồi sau đó xoay người. Đồng thời, lớp lá chắn bao phủ phía trên Shidou tựa như chiếc ô dần tan biến vào không khí.

"...Người câm miệng lại——!"

Kotori cau mày đáp trả lại lời của «Phantom».

Chẳng cần điều tra sâu xa, kẻ đã gián tiếp khiến Shidou phải sa vào cái tình huống này không còn ai khác, chính là «Phantom». «Phantom» khiến Kotori biến thành Tinh Linh, Shidou buộc phải phong ấn Linh Lực của cô lại để rồi giờ phải mang gánh nặng Linh Lực trở nên mất kiểm soát này đây.

Chợt, ngay khi Kotori nghĩ đến đó, trong đầu cô bỗng nảy ra một nghi vấn.

Vì sao «Phantom» đột nhiên lại xuất hiện ở đây?

Và vì sao——lại muốn cứu Shidou khỏi sự công kích của□Dáinsleif□?

"«Phantom».....Người cuối cùng là..."

Kotori đặt câu hỏi.

Nhưng mà, «Phantom» không có ý định sẽ trả lời vấn đề này, thay vào đó là nhìn Shidou rồi nói rằng:

□...Vốn dĩ thế này, hiện tại chàng trai này thực sự nằm trong trạng thái nguy hiểm. Ta cũng không phải không hiểu được cái quyết định đau lòng của ngươi.—Nhưng mà, nếu như chàng trai này mà không thể tiếp tục sống sót được nữa thì, sẽ phiền cho ta lắm.□

"Ngươi... Ngươi đang nói cái gì đấy..."

Kotori cất giọng đầy bối rối, «Phantom» hạ thấp độ cao xuống, rời tới

trước mặt Shidou, hoàn toàn không đếm xỉa gì đến vòng xoáy Linh Lực đang vây quanh cậu.

□...Ngoan nào cục cưng.□

Kèm theo giọng nói dịu dàng đó, «Phantom» chạm vào trán Shidou.

Thế là—

"———!"

Shidou phát ra tiếng thét như muốn rung chuyển đất trời, cơ thể quần quại trong đau đớn.

"GU-GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!"

Cảnh sắc xung quanh như muốn bị đánh bay đi, sự phá hoại tạm đình chỉ giờ lại được tiếp tục, rồi sau đó có vẻ như mặt đất là mục tiêu cuối cùng mà cậu thẳng tắp lao xuống.

"Shi-Shido!"

"Darling!"

"Tên khốn kiếp kia, mi vừa làm gì Shidou thế hả!"

"Đồng ý. Cảm thấy tình hình đang chuyển xấu."

Khi các Tinh Linh vừa dứt lời, «Phantom» lại làm ra động tác có vẻ như vừa thờ dài.

□——Loại giọng điệu hỏi thăm ân cần ghê nhỉ. Ta rõ là tốt bụng khi tạo ra cơ hội cho các người vậy mà.□

"Người nói gì đấy...!"

"! Kotori! Nhìn kìa!"

Kotori cau mày, Tohka kinh ngạc mà cao giọng la lớn.

Cùng lúc đó, Kotori nhận ra. Linh Lực bao phủ Shidou đã có chút yếu bớt.

"Đây là..."

□...Còn lại giao cho các người đấy. Chúc may mắn.

—Gặp lại sau nhé, □các bé cưng của ta□.

"...Người lại nói cái—"

Nghe «Phantom» nói vậy, Kotori la to lên. Song, «Phantom» dường như chẳng cần đáp lại làm chi mà lẳng lặng xoay người, tan biến vào trong không khí.

"Khoan... Đợi đã!"

"Kotori-san... Mặc kệ đi, phải nhanh chóng giúp đỡ Shidou-san ngay...!"

Yoshino nói chắc như định đóng cột. Kotori đứng vững chân lại, rồi gật đầu trả lời: "...Nói rất đúng."

"—Tuy chẳng biết thứ đó đã làm gì, nhưng tóm lại, lớp Linh Lực bao bọc Shidou đã tạm thời suy yếu. Không chừng, vẫn còn kịp để cứu Shidou."

"! Thật không, Kotori!"

Tohka mở to hai mắt, Kotori gật đầu rồi tiếp tục:

"Đúng thế... Nhưng dù sao cũng chỉ là từ trạng thái gay go nhất được nói lỏng ra một ít, tình hình tuyệt vọng nhất vẫn không thay đổi. Chúng ta nhất thiết phải vượt xuyên qua lớp Linh Lực ấy và lần lượt hôn Shidou mới được. Dựa vào hiện tại chúng ta—"

Kotori nói đến phân nửa, Kaguya đã cất tiếng "Kaka!" cười vang.

"Gì chứ, chỉ cần như vậy thôi à? Không phải đơn giản như đang giỡn

sao?"

"Tán thành. Việc đó không thành vấn đề."

Kaguya cùng Yuzuru sau khi đồng thanh xong chợt nắm lấy tay nhau, vô tình tạo tư thế cực ngẫu.

"Không thành vấn đề... Các cô biết rõ nó khó khăn cỡ nào không đấy..."

Kotori cau mày nói vậy. Tuy nhiên Kaguya cùng Yuzuru đối diện nhau, cùng nụ cười trên bờ môi mà nhắm mắt lại.

Thế là——

"Kaka! Ra đi nào, Bạo Cự Phong!"

"Chứng nhận. Heyaaa——"

Đồng thời theo tiếng hét của hai người họ, bộ lễ phục trên người bắt đầu biến đổi theo dạng ôm sát.

——Đó là Linh Phục giới hạn, giáp trang của Tinh Linh, hay đúng hơn là tòa pháo đài.

"Cái...!"

Kotori ngưng rồi lại thở. Cũng khó trách được. Bởi rằng thông lộ liên kết giữa Yamai tử muội với Shidou vẫn chỉ mỏng manh như cũ, vẫn chưa hề rộng mở. Nói cách khác, hai người họ đã đem chút Linh Lực ít ỏi duy nhất còn sót lại của mình.

"Kaguya, Yuzuru! Các cô đang làm cái quái gì——"

Chưa kịp dứt câu, Kotori bỗng ngừng lại.

Trong trạng thái thông lộ chưa được khai thông mà lại triệu hồi ra Linh Phục giới hạn là cực kỳ nguy hiểm. Tình hình tệ nhất, là hai người họ thậm chí có khả năng chết trước Shidou một bước.



Song—hiện tại nếu như muốn tiếp cận Shidou mà nói, thì đây là cách khó mà tránh được.

"...Chiếu Natsumi như một ví dụ mà nói, đại khái chỉ có thể duy trì được 5 phút là tối đa đây."

Kotori nghiêm túc khẳng định. Tỷ muội nhà Yamai thẳng thắn mà cười nói:

"Kaka, quá dư xăng luôn."

"Đồng ý. Đối với Yamai bảo tố thì nhiều đó là đủ rồi."

Hai người họ lưu lời những lời đó, cùng nhau gật đầu rồi cuộn cuộn nổi gió quẩn quay người bay lên trời không.

—Hướng về phía rừng rậm nơi phẳng phát bóng dáng của Shidou.

Phần 5

□Wolftail□cùng□Caledfwlch□va chạm nhau tạo nên tia lửa xẹt lên trong đêm tối.

"Haa!"

"—Ngây thơ làm sao."

Ellen dễ dàng đẩy lùi nhiều đợt tấn công xuất phát từ Mana, sau đó xoay người đập một cú vấp bụng Mana.

Mana lập tức triển khai trường Territory để tạo đường lui. Nhưng vì phản ứng chậm hơn nửa nhịp, nên không đủ để triệt tiêu hoàn toàn uy lực, bên dưới lồng ngực trở nên đau nhói, khiến Mana phải ho khụ khụ một tiếng.

"Không phải ban nãy người xuất hiện uy phong lắm sao, thế mà giờ lại tấn công một cách yếu ớt như này. Người nghĩ người có thể giết được ta với cái kiểu đó à?"

"Hừ... Mở miệng ra là giết giết giết, lẽ nào cô chỉ biết có mỗi loại thắng bại kiểu đó thôi sao? Dù rằng mang Ma Lực mạnh nhất nhưng cái đầu có chút bị lỗi rồi nhĩ."

"Rõ là trò khiêu khích rẻ tiền. Người nghĩ ta dễ dụ lắm à?"

Ellen bình thản ung dung mà trả lời. Song, cũng là tất nhiên thôi. Bởi vì điều khiển Realizer chính là não bộ của Pháp Sư, nếu như nội tâm có chút dao động hay hoảng loạn sẽ ngay tức khắc được phản ánh qua trường Territory. Ellen dù sao cũng được gọi là Pháp Sư mạnh nhất, chút trình khiêu khích này chẳng thể gây ra chút phản ứng gì cũng là điều bình thường.

"Hờ, tôi đâu có trông mong gì việc đó. Chỉ là chút cảm tưởng riêng tư thôi mà. Vì ngay từ lúc đầu được tuyển mộ vào DEM, tôi đã thấy cô có chút vấn đề rồi."

"Buồn cười. Con người ta là hoàn mỹ vô khuyết đấy."

"Hoàn với chả mỹ, không đâu xa, bản thân ta từng chứng kiến cô dẫm ba lần té chụp ếch dù chẳng vướng bất kỳ cái gì cả. Chưa hết, dạo nọ có mỗi việc đem chút văn kiện từ tầng 2 lên lầu 4 thôi mà cô phải nghỉ mệt những hai lần luôn cơ."

"Ồ!? Thế quái nào người lại biết——"

"Sẵn tiện để tôi kể thêm cho nghe nhá, cô có biết nhóm Pháp Sư thứ hai gọi cô là gì thay vì là □Shikkou-buchou□không? Là □Moyashikko-buchou□ đó." [2]

"....."

Trán Ellen nổi lên sợi gân xanh, sau đó một lời cũng chẳng buồn nói mà phóng ào tới vung □Caledvwilch□ chém Mana. Mana né thoát ngay trong đường tơ kẽ tóc rồi "Haha" như muốn cười nhạo.

"Ể——? Không phải cô bảo trò khích tướng vô dụng sao cà?"

"Câm mồm cho ta! Cái biệt danh đáng ghét là cái quái thế hả...?"

Ellen nhin không đặng mà thét lên. Xem ra khi cô ta trở về công ty tổng của DEM ở Anh ắt hẳn sẽ có một khóa "Huấn luyện đặc biệt" cực kỳ khắc nghiệt dành cho mấy em cấp dưới đây.

Nhân tiện, cái biệt hiệu Mana nói ban nãy chỉ là thuận miệng chém gió thêm chút mà thôi. Vì, hơn phân nửa số Pháp Sư ở đó là người Anh chính gốc, việc có một cái biệt danh ngớ ngẩn bằng tiếng Nhật là bất khả thi ở đó. Loại chuyện này, chỉ cần nghĩ chút là sẽ thông suốt ngay, thế mà... Xem ra Ellen đã bị chạm đến óc tự ái rồi đây. Bởi vì tức giận quá độ mà đâm ra mất khôn mất rồi.

Nhưng——ngay lúc đó...

Có vẻ có một thông tin bất ngờ truyền tới khiến Ellen cau mày.

"——Hả? Người nói sao? "Material A" à?"

Ellen tiếp tục nhu mày rồi tặc lưỡi, hạ thanh "Caledvwilch" khỏi hướng Mana.

"Có vẻ hôm nay người gặp may đấy. Nhưng nhớ này, sẽ không có cơ hội lần sau đâu."

Để lại lời đó rồi Ellen điều chỉnh trường Territory, bay khỏi màn đêm đó.

"...Hừ, vẫn cái điệu bộ mạnh miệng đó."

Tuy nhiên, Mana quyết định không cần đuổi theo làm gì. Bởi vì mục tiêu của cô chỉ là tranh thủ thời gian mà thôi, cho dù có đuổi theo thì cô cũng khó có khả năng đánh bại Ellen Mathers.

Hướng hồ, Mana còn có một việc khác quan trọng hơn.

Vào thời điểm khi bị đánh rơi xuống mặt đất, Shidou đã thốt ra một cái tên khiến tâm trí cô nhiễu loạn.

"...Mio-san cuối cùng là ai——"

Mana lằm bằm dưới bóng tối của bầu trời đêm.

## Phần 6

Ở phía trước một khu rừng đang dần dần mở rộng, một □con thú□ với khối ánh sáng chói lòa cả mắt bao quanh người đang chạy như điên trong rừng.

Kaguya cùng Yuzuru đang ngưng mắt nhìn quanh cảnh đó từ phía trên trời cao.

"Yuzuru! Sẵn sàng rồi chứ!"

"Trả lời. Đương nhiên. Kaguya đừng có lằm trợn lùi bước, khiến cơ hội bị bỏ lỡ đấy."

"Hờ, cô đang bảo ai đấy. Cô cho rằng Nữ Hoàng Bảo Tố Yamai đây ngán cái loại tình huống này sao!"

"Phủ nhận. Yuzuru không lo lắng cái đó. Chỉ là, sợ rằng Kaguya sẽ ngập ngừng trước nụ hôn với Shidou mà bỏ chạy mất dép thôi."

"Sao cơ...! Đây chắc chắn không có nhá! Việc đó đơn giản tựa như cần đường hộp sữa thôi!"

Kaguya quên mất cái giọng điệu khoa trương thường lệ của mình mà trả lời, Yuzuru liền ném đôi mắt đầy hoài nghi về phía cô nàng.

"Nghĩ ngờ. Thật vậy sao? Kaguya hiện tại trước mặt Shidou giống như một bé mèo ngoan hiền đang được gãi gãi cổ vậy đó."

"Không có nha! Người đừng có tùy tiện nói linh tinh nha!"

"Mô phỏng. Nya nya~... Shidou, chạm vào chỗ ấy người ta sẽ thấy kỳ lắm nya~..."

"Khoan, người đang bắt chước ta đó à! Ta chưa từng có nói qua ba cái lời kỳ quái này nha!"

Mặc Kaguya phản bác, Yuzuru vẫn chẳng thềm để ý tới.

Hai người cứ như vậy mà hạ thấp độ cao, băng qua rừng cây, bay lơ lửng kẹp Shidou lại từ hai hướng.

"...Yuzuru, ngay lúc này!"

"Trả lời. Hiểu."

Sau khi gật đầu với nhau, hai người họ một trái một phải phóng xuất cuồng phong nhắm vào Shidou. Điều đó khiến hành động của Shidou bị cản trở đi ít nhiều.

Cả hai đều biết, chỉ như vậy thì không có khả năng khiến Shidou dừng bước lại. Phải. Trò hay bây giờ mới bắt đầu.

"«Raphael»—Xuyên Giả [El Re'em]!"

Kaguya hét lớn. Độc một cái cánh chim xuất hiện ra từ sau vai, kèm theo đó là một ngọn giáo khổng lồ.

"Gyaa!"

Kaguya chọc thẳng vào lớp Linh Lực của Shidou bằng ngọn giáo đó. Thế là, một trận cuồng phong cấp 9 tàn phá nát tứ phía, trong nháy mắt lớp lá chắn của Shidou nứt ra một kẽ hở.

Tuy duy chỉ là một khe hở nhỏ nhoi, nhưng chỉ cần tận dụng thời cơ đối với nhà Yamai mà nói, vậy là đã quá đủ rồi.

"Phối hợp. «Raphael»—Phước Giả [El Na'ash]!"

Yuzuru hét lên, ném cái chùy gai của mình vào Shidou.

Tuy nhiên, mục đích của họ không phải là tấn công, mà là sử dụng xiềng xích của [El Na'ash] để trói tay chân Shidou lại nhằm phong tỏa mọi hành vi.

"Đổi. Kaguya!"

"Tới ngay!"

Hai người nháy mắt tiến gần Shidou. Cả tay và chân đều đã bị ràng buộc, Shidou vốn mất đi bản ngã khẽ gầm gừ.

"Shidou——Ngay bây giờ, bọn ta sẽ cứu ngươi."

"Báo ân. Tựa như lúc đó, điều Shidou đã làm vì bọn tôi."

Yuzuru cùng Kaguya đồng thanh kết thúc, rồi chẳng hẹn mà lại cùng đưa khuôn mặt của mình ghé sát lại Shidou——hôn vào bờ môi của cậu.

".....!"

Trong thoáng chốc, Kaguya cùng Yuzuru cùng nhận ra cơ thể mình bùng lên một trận nhiệt. Phỏng như dòng máu đang ứ đọng lại chợt được lưu thông, toàn thân ngập tràn sức mạnh.

"Đây nghĩa là... Thông lộ đã mở ra lại sao?"

"Khẳng định. Hẳn vậy. Thừa dịp Yuzuru vẫn còn khống chế được Shidou, mọi người còn lại nên nhanh chóng lại hôn—"

Trước khi Yuzuru kịp hoàn thành lời nói của mình.

"—Gaaaaaaaaaaaaaaaaa"

Shidou gào rống lên, sau đó phá vỡ trói buộc của [El Na'ash]. Đồng thời phóng xuất làn sóng xung kích cực mạnh, thổi bay Kaguya cũng như Yuzuru ra khỏi Shidou.

"U-oa—!"

"Sơ ý. Để trốn thoát rồi."

Được giải phóng khỏi xiềng xích, Shidou lại lần nữa điên cuồng phóng đi.

Ngay khi cả hai ngồi dậy, dự định đuổi theo Shidou thì——

——Một con thỏ bạc khổng lồ phóng ngang trước mắt họ.

"Yoshino?!"

Kaguya hô lên cái tên ấy, Yoshino ngồi trên lưng con thỏ bạc với bộ Linh Phục giới hạn gật đầu lại.

"——Băng Kết Khô Lỗi «Zadkiel»!"

Nương theo hiệu lệnh của Yoshino, Thiên Sứ dưới hình dạng con thỏ bạc khổng lồ há miệng ra, phóng ra làn hơi lạnh, tràn ngập ra bốn phía, nước trong không khí bắt đầu ngưng kết, mặt đất phát ra tiếng rã rã mà đông lại, sau đó lan đến rừng cây, tràn lên núi đá, và——cả đôi chân vốn đang chạy băng băng của Shidou.

Vì bị đóng băng gây trở ngại, Shidou lần nữa ngừng di chuyển. Yoshino hiệu lệnh «Zadkiel» tiến đến phía trước mặt cậu.

Sau đó «Zadkiel» cúi thấp đầu xuống, bóng dáng trên lưng nó chồm ra, dí gương mặt sát lại gần Shidou.

"Shidou...Mong anh khôi phục lại như cũ."

Dứt câu, 4 cánh môi chạm nhau, cơ thể Yoshino bùng phát nhiệt, Linh Phục nhẹ sáng lấp lánh.

Tiếp theo đó, Yoshino ôm thắt lưng của một ai đó không tha mà kéo ra:

"Được rồi, Natsumi cũng đến hôn Shidou đi...!"

"Ừ-ừm..."

Sau sự thúc giục từ Yoshino, Natsumi cũng nhồm đầu ra khỏi trên lưng «Zadkiel».

Tiện thể nói tới, Natsumi là Tinh Linh duy nhất ở đây không gọi ra Linh Phục giới hạn. Không phải là Natsumi không muốn cứu Shidou, mà là cô



đã sử dụng mất chút Linh Lực ít ỏi của mình trong đợt tấn công của Shidou lúc trước, thế nên cô không còn đủ sức mạnh của triệu gọi nữa.

"...Là do mình qua lỗ mãng, giờ lại phải làm phiền đến Yoshino, thật sự rất xin lỗi, mình nên chết quách đi cho rồi."

"Etou?"

"À, không... Không có gì đâu. Nhất thiết phải cứu Shidou trước cái đã..."

Natsumi thẹn thùng nói vậy, vốn định muốn nhòe người ra từ «Zadkiel», kết quả trượt tay mà khuôn mặt cô nàng đậm sẫm xuống mặt đất.

"Chết tiệt!"

"Nat-Natsumi-san!"

"Không... Không sao hết, mình vẫn ổn..."

Natsumi nhắc mũi lên trong khi vẫy vẫy tay với Yoshino. Tuy rằng miệng nói không sao nhưng viền mắt cô rung rung, mũi vẫn còn chảy máu.

"Hừ...Nè Shidou, thứ lỗi nhé, kẻ muốn hôn người là ta... Nhưng nói sao thì, cũng do người không chịu trả Linh Lực về cho ta, nên đành hôn người với bộ dạng này thôi. Nếu sau này người có muốn kiện ta đã nè lúc người khùng khùng mà cướp hôn người thì cũng đành bó tay thôi, ta thật hết cách rồi... Ta sẽ hôn đây, được chứ? Có ý kiến ý cò gì thì mau nói lẹ đi."

"Hmm... Natsumi-san, bọn mình không có thời gian đâu..."

Vào lúc ấy——

"——Aaaa!"

Shidou nghiêng răng dồn sức, khiến lớp băng đóng ở chân vỡ nát. Shidou xông lên và định tấn công Natsumi.

"Kyaa~...!"

Natsumi la toáng lên bằng giọng kỳ quái mà ngã ngựa ra phía sau.

Cơ mà—Nanh vuốt của Shidou chưa có chạm đến Natsumi.

Bởi ngay vào khoảnh khắc nguy cấp nhất, những cái ống bạc bỗng xuất hiện chung quanh Shidou, phát ra sóng âm cường lực áp chế cơ thể cậu lại.

"Ufufu ~ nghìn cân treo sợi tóc nha~."

Cùng xuất hiện theo giọng nói đó, là Miku với bộ Linh Phục giới hạn bước ra từ trong rừng cây. Xem ra, Thiên Sứ của cô, «Gabriel» đã dùng sức mạnh để kiềm hãm Shidou đây.

"Miku..."

"Cưng không sao chứ, Natsumi-san? Nếu muốn cảm ơn người ta mà nói, hun một phát là ok~"

"Ai... Ai thèm chứ!"

"Kìa, Shidou-san hình như lại muốn bắt đầu rồi..."

Yoshino nói xong, Natsumi bỗng run run bờ vai, trong nháy mắt vượt qua do dự mà mang đôi môi cùng đôi môi khẽ chạm nhau.

"OK, hôn xong! Có lẽ! Cũng đủ để tính là một nụ hôn nhé?"

"Aa, rõ là lãng phí cơ hội mà, Natsumi-san thiệt tình~"

Tiếp sau Natsumi, Miku cũng tiến sát lại gần khuôn mặt của Shidou. Sau khi đã trao xong một nụ hôn, cô nàng le lưỡi liếm môi Shidou thêm một tẹo. Chứng kiến hành vi phóng đảng trụy lạc đó, Yoshino với Natsumi không khỏi xấu hổ mà đỏ bừng cả mặt.

"Ufufu... Hôn darling này, rồi hôn gián tiếp với Natsumi này... Fufu, rõ là

sướng mà~"

"Aa——! Cái gì mà hôn gián tiếp, ta nào có..."

Nói được phân nửa, Natsumi như ngộ ra điều gì đó mà run run bả vai.

"Ơ! Đợi đã, như vậy không phải là mình cũng gián tiếp hôn Yoshino rồi sao...?"

Gương mặt Natsumi càng lúc càng đỏ lựng. Thấy cái phản ứng ấy của Natsumi, ngay cả Yoshino cũng bắt đầu xấu hổ theo.

"Ơ! Cái... Cái đó..."

Nhưng mà, giờ nào phải là lúc để các cô gái bận tâm việc đó tiếp nữa. Shidou đột phá khỏi sóng âm rành buộc, đẩy «Zadkiel» ra, rồi lần nữa tiến tới.

"Kyaa~...!"

Yoshino điều khiển «Zadkiel», vội vàng bảo trì cân đối. Miku thì nhảy về phía sau bên cạnh——còn Natsumi lại lần nữa tại chỗ cúi xuống.

"Tốt lắm——mọi người đi trước đều đã thuận lợi hôn Shidou xong rồi. Chúng ta cũng lên nào!"

"Hiểu rồi."

Kotori với lửa quán rục cháy trên người cùng Origami lấp lánh hào quang, lần theo tung tích Shidou để lại mà bay lần theo trên trời cao.

Đánh mất bản ngã mà đi càn quét tàn phá lung tung, Shidou quả thực như một con quái vật, hết như một thiên tai trong hình hài một con người.

Đúng thế. Đấy chính là cái mà AST gọi là——□Tinh Linh□.

Song, trong nội tâm Kotori không phải là cảm giác tuyệt vọng, trái lại có thể nói là tâm tình cô đang dâng cao đến khó tưởng.

Đây vốn là nguy cơ lớn nhất chưa từng có. Song ngoài cái lựa chọn buộc phải giết chết Shidou thì giờ đã có vài phần trăm hy vọng nhỏ nhoi khác, với Kotori mà nói, nó chẳng khác gì một kỳ tích.—Tất nhiên, dù là vậy thì cô cũng không hề có ý định muốn cảm ơn «Phantom».

Kotori khịt mũi một tiếng rồi quay sang Origami hô lớn:

“Origami! Cô có thể làm được không!?”

“Tất nhiên.”

Origami ngẩn gọn đáp lại, ngay như thế mà lướt đi giữa không trung, nhắm hướng đến Shidou.

“—Tuyệt Diệt Thiên Sứ «Metatron»”

Phối theo hiệu lệnh, trên đầu Origami hiển hiện ra vài chiếc □Lông vũ□ lớn, dần dẹt thành Thiên Sứ có hình hài vương miện.

«Metatron» hiện lên đồng thời theo tay Origami, phân tán ra tứ phía, từng cái từng cái một phóng xuất tia sáng chói lòa lao xuống mặt đất.

Tất nhiên, Origami không định làm tổn thương gì đến Shidou cả, chỉ là từng phát một chuẩn xác mà khiến mặt đất nổ tung, ngăn chặn đường tiến của cậu.

“———!”

Phản ứng trước đợt công kích này, Shidou bất thành linh ngẩng đầu lên rồi nhảy vút lên không trung.

“Aaaaaaaa!”

Sau đó, giữa bàn tay cậu triệu hồi ra «Sandalphon», Thiên Sứ mang dạng kiếm, bổ một nhát vào Origami.

“Origami!”

Kotori bất giác hét lên. Dù cho Origami lợi hại như thế nào, nếu như mà xui rủi lãnh trọn nhất đó, với tình trạng Linh Lực thiếu thốn hiện tại mà nói, dính vết thương trí mạng cũng không phải là lạ.

Cơ mà, trước khi lưỡi kiếm của «Sandalphon» kịp chạm vào, cơ thể Origami biến mất như một tia chớp. Rồi một lúc sau, cô tái xuất hiện lọt thỏm trong vòng tay Shidou.

"\_\_\_\_\_"

Origami trực tiếp ôm lấy đôi gò má của cậu, đặt đôi môi bản thân dính sát lấy đôi môi Shidou.

Shidou lập tức phản ứng bằng cách co giật, rồi cất tiếng rít gào, vung vẩy thanh «Sandalphon».

Cơ thể Origami lần nữa biến mất và tái xuất sau lưng Shidou vài mét. Nắm bắt cơ hội, đến lượt Kotori cố thử tiếp cận Shidou.

"Aa——aaaaaaaaa!"

Nhận thấy việc ấy, Shidou vung «Sandalphon» trên tay, phóng ra Linh Lực dưới dạng kiếm khí.

Kotori lách khỏi đòn tấn công, nuốt nước bọt. Phản ứng Shidou quả nhiên đang dần thay đổi. Lúc đầu khi đối mặt với tỷ muội Yamai, cậu chỉ biết phá phách lung tung, lúc với Natsumi thì manh nha ý đồ công kích, và hiện tại, có thể xác định rõ kẻ thù rồi dùng Thiên Sứ tấn công——Kotori cùng Origami.

Tuy rằng, cậu càng phản kháng mãnh liệt thì càng khó khăn để tiếp cận, nhưng mặt khác, nó đồng nghĩa với việc Shidou——đang dần khôi phục ý thức của nhân loại.

"——Shidou."

Kotori dang rộng vòng tay, như muốn ôm chặt lấy Shidou mà tiến lại gần kề hơn.

"———!"

Shidou vung «Sandalphon» tấn công Kotori, nhưng Kotori không hề né tránh. Mũi kiếm lướt ngang qua cơ thể cô, máu tươi văng ra tung tóe liên tục.

"Kotori!"

Origami lo lắng mà gọi tên cô, song Kotori giơ tay lên ám chỉ rằng mình vẫn ổn. Ngọn lửa bùng lên từng những vết thương nông lẫn sâu, từ từ mà trị liệu lấy chúng.

Tất nhiên là, dù có là trị liệu thì đau đớn vẫn hoàn đau đớn. Thế nhưng, vậy cũng tốt rồi. Phần đớn đau này cô xem chúng như là bằng chứng chuộc tội của bản thân, vì đã từng dự định giết chết Shidou, dù duy chỉ một lần trong phút chốc.

"Onii——chan"

Kotori ôm chặt lấy Shidou, dịu dàng mà đặt nụ hôn lên đôi môi của cậu.

"...Nụ hôn thực thụ của những người trưởng thành, mình hãy để dành nó cho lần sau nhé."

Nói vậy, rồi khẽ mỉm cười.

"—————!"

Shidou găm lên, vùng vẫy, cố thoát khỏi vòng tay ấy, rồi lần nữa lao đi.

"Vẫn còn——một người."

Kotori đặt tay lên vết thương đang trị liệu, phát ra tiếng rên rĩ. Bởi vì tâm tình cùng kích động bắt đầu từ từ giảm đi, nỗi đau cùng cảm giác nóng rực dù có muện song vẫn đánh úp lấy bản thân cô.

Tóm lại, chì còn duy nhất một người. Chỉ cần người ấy trao cho Shidou nụ hôn nữa thôi, thì thông lộ Linh Lực giữa Shidou và các Tinh Linh khác ngay có thể tái lập lại như bình thường. Shidou cũng sẽ khôi phục lại

nguyên trạng như trước.

Kotori lơ mơ đưa ánh mắt nhìn về phía Shidou.

—Có một nàng công chúa mỹ lệ với bộ Linh Phục ánh sắc lam tím, cùng thanh kiếm hoàng kim đang cắm xuống mặt đất, đã ngăn cản cậu lại.

Tiếng gầm đi cùng với Linh Lực vang lên trong khu rừng đã trụ lủi đi phần nào, tạo nên sự rung động như muốn xé toạc không gian âm u, mặt đất, màng nhĩ cũng như da thịt.

Tohka lảng lạng mở mắt, cầm lấy chuôi «Sandalphon», chĩa thẳng mũi kiếm vào Shidou.

"—Đến rồi sao, Shidou?"

Linh Lực quán trên người Shidou, xuất hiện thanh «Sandalphon» tương đồng với Tohka, cầm trong tay, từ trong miệng phun ra làn khí bạch sắc hiện thân ra trước mắt Tohka.

Có lẽ do nhận ra Tohka đang ngăn cản phía trước. Shidou tiến nhập trạng thái chiến đấu, vung «Sandalphon» trong tay, phóng ra kiếm khí.

"Hừ—"

Tohka chuẩn xác đánh tan kiếm khí, sau đó đập mặt đất một phát, phóng tới Shidou.

Hai thanh «Sandalphon» va chạm nhau, Linh Lực cùng tia lửa điện văng tứ tán khắp nơi.

Đôi bên trên dưới chính diện xuất trăm kích từ mọi góc độ, đồng thời cũng không quên nhân thời cơ mà phản đòn. Mỗi lần đôi bên va chạm, bầu không khí xung quanh lại bị sóng xung kích đàn áp, mặt đất cùng dần sụp xuống, bụi vờ vờ dấy chân.

Nội tâm Tohka chợt dâng lên một sự xúc động lạ thường. Cô không nghĩ tới lại có lúc Shidou đối với cô đao kiếm phân tranh nhau, triển khai sát



ý kịch liệt đến vậy.

Tuy nhiên, Shidou hiện tại vẫn chưa phải là Shidou chân chính, ánh mắt Tohka sắc bén hơn, dùng toàn lực vung lấy «Sandalphon».

"Gyaaa!"

Keng'! «Sandalphon» trong tay Shidou bị hất bay lên giữa bầu trời đêm, ngay như thế trực tiếp hóa thành những hạt bụi ánh sáng tiêu tan trong gió. Cho dù so Linh Lực thuần túy hiện tại không bì được với Shidou, nhưng mà kỹ xảo dùng kiếm những hai người là một trời một vực. Ngay thời điểm Shidou vung vẩy thanh «Sandalphon» đó, Tohka đã sớm nhìn ra được kết quả sẽ thành như này.

"Shido, ngay lúc này——tớ sẽ cứu cậu."

Tohka hạ quyết tâm mà gật đầu, tiến vào trong lòng Shidou, vươn tay giữ lấy cằm của cậu và tiếp cận đến bờ môi.

——Thế nhưng, ngay vào khoảnh khắc ấy——

"...! Ga... Aaaaa...!"

Đột nhiên một cơn đau truyền đến từ lồng ngực cô, buộc Tohka phải ôm lấy ngực rên rĩ trong đau khổ.

"Đây là..."

Không lâu sau, «Sandalphon» cùng bộ Linh Phục giới hạn trên người Tohka dần tan biến như mây khói. Có vẻ như, chút Linh Lực ít ỏi trong cơ thể cô đã bị vắt kiệt.

Trong chớp mắt, một áp lực nặng nề lan tràn khắp cơ thể Tohka. Là vì, khi Linh Phục giới hạn bị giải trừ, cơ thể Tohka sẽ trực tiếp bị chìm trong Linh Lực của Shidou

"Khu——"

"\_\_\_\_\_"

Shidou đơn giản mà phát tay. Rất đổi nhẹ nhàng nhưng đã đem Tohka đang ở trạng thái không còn chút gì phòng bị hất văng ra sau.

"Gaaa...!"

Tohka va chạm mãnh liệt vào gốc một cây cổ thụ, ý thức nhạt nhòa. Gân cốt toàn thân như hét gào, nỗi đau tràn lan.

"Tohka!"

"Tohka-san...!"

Tiếng gọi của nhóm Kotori đến từ trên bầu trời cùng phía trước mặt.

Thế nhưng, khi bọn họ dự định sử dụng Thiên Sứ của mình để kiềm chế Shidou lại thì, Tohka chót cất tiếng từ sâu trong cổ họng:

"——ĐỢI ĐÃ!"

"...! Chị thế nào rồi, Tohka!"

Kotori bất ngờ mà đáp lại. Trái lại, Tohka với thái độ cực kỳ bình tĩnh tiếp tục nói.

"Mọi người... Đừng nhúng tay vào. Tôi cảm thấy tôi nhất định cần phải tự thân mình hoàn thành việc này mới được."

"Tohka..."

Kotori không nói gì thêm, cô hiểu tâm tình của Tohka nên vươn tay ngăn những người khác lại.

Tohka nhìn Kotori, với ánh mắt biểu thị lòng biết ơn, sau đó lần nữa đối mặt Shidou.

"\_\_\_\_\_"

Shidou phát ra tiếng rống giận dữ, quần quai cơ thể.

Tuy nói là thông lộ đã mở khiến Shidou ổn định Linh Lực trở lại, nhưng hiện tại tỷ lệ Linh Lực được phong ấn trong cơ thể Shidou vẫn là lớn đến áp đảo. Nếu là so sức mạnh thuần túy, thì Tohka thất bại trước Shidou chỉ là vấn đề thời gian.

"Gừ..."

Tohka vực dậy thân xác đau đớn, tiến tới Shidou.

Tâm nhìn mơ hồ, ý thức lơ mơ, toàn thân đau nhói, nhưng không thể vì chút lý do này mà bỏ lỡ cơ hội cuối cùng mà mọi người tạo ra cho cô được.

"Ga——aa...!"

Vòng xoáy Linh Lực phảng phất quanh Shidou như muốn cự tuyệt Tohka mà bạo phát, cảm giác này giống như mà đang tắm mình trong bể acid  $H_2SO_4$  vậy. Sức lực toàn thân cạn kiệt, chỉ còn lại sự đau đớn cùng cực đến dở sống dở chết.

Thế nhưng, Tohka nào có vì vậy mà chùn bước. Nếu như cô bỏ cuộc tại đây thì ngay hết cách cứu rồi được Shidou, tâm nguyện mọi người sẽ tan tành như bọt biển. Cô tuyệt đối không thể để chuyện đó xảy ra được.

"Shidou... Vậy là cậu luôn phải đấu tranh... Dưới nỗi đau này ư...?"

Tohka gạt bỏ đi ngôn từ.

Dù cho Shidou có nắm giữ khả năng tái sinh của Kotori, thì cậu vẫn là người trần mắt thịt. Ngày hôm nay Tohka mới thấu hiểu cái cảm giác không có Linh Phục hỗ trợ, mà lại phải đứng lên đương đầu với Tinh Linh cũng như Pháp Sư nó mới khủng bố làm sao.

Dẫu vậy, Shidou chưa từng từ bỏ. Bất luận gánh nặng biết bao nhiêu đau khổ, bị hạ gục biết bao nhiêu lần, cậu cũng không bao giờ gục ngã.—Nguyên chỉ là để, cứu rồi cho bằng được Tohka cũng như các Tinh Linh khác.

Tohka chưa bao giờ hiểu tại sao mà Shidou lại cố chấp mà liều mạng để cứu các Tinh Linh đến vậy. Thế nhưng nếu như không cứu được Shidou mà đành để cậu ấy mất mạng mà nói, thì quá đổi thiên lý bất dung.

Không đúng——

"...Mình..."

Tohka khẽ tự nhủ.

Shidou đối với cô quả thực là ân trọng như núi, cho dù có dành cả đời này cũng chẳng cách nào trả lại cho trọn.

Hơn nữa, cô cũng cho rằng là một chàng học sinh trung học tốt bụng như Shidou, như nào lại có thể chết như vậy được chứ.

Song, lý do khiến Tohka tiếp tục tiến lên không chỉ là có như vậy.

Giả như trong lòng Tohka chỉ có lòng biết ơn và sự công bằng mà nói, cô khẳng định hiện tại đã bỏ dỡ nửa chừng rồi đây.

Thế mà, mặc cho bao nhiêu khốn khổ cùng cực, trong đầu Tohka vẫn chưa một lần lóe lên ý niệm từ bỏ.

"——À, ra là như vậy sao."

Dưới cái đau đớn hiện tại, Tohka lần đầu tiên giác ngộ ra một điều.

Đã từng nghe nói từ đó biết bao nhiêu lần, cùng phần cảm tình thân bí tồn tại từng vài lần dấy lên trong lồng ngực cô, ngay bây giờ, cô mới lần đầu tiên nhận ra nó tương hợp với nhau đến thế nào.

Này nhất định chính là——□ Yêu □ đây.

Cái□ Yêu □ này với cái□ Yêu □ của Kotori hay với những người khác như Yoshino nó có chút gì đó khác biệt.

Bởi rằng Tohka yêu Shidou, thương Shidou, vì vậy——mới nghĩ cần phải

cứu cậu ấy.

"——Shidou."

Tohka gọi lên cái tên ấy, vươn tay phải về phía Shidou, tóm lấy cái cà-vạt trên cổ cậu.

Sau đó, dồn sức mà kéo cậu lại——hôn môi cậu ta.

"——"

Tohka trong nháy mắt cảm thụ được thân thể nóng bừng lên, đồng thời Linh Lực bao phủ Shidou cũng tản ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Một lát sau, hơi thở Shidou vốn hung bạo như dã thú từ từ điềm tĩnh lại, thân thể cũng thả lỏng sức mạnh dần.

Đôi mắt tản mát sự bạo tàn cũng lấy lại được cái thần vốn có của nó, bản ngã Shidou có vẻ như đã phát hiện ra bản thân mình vừa hôn lấy Tohka mà run run đôi vai.

"...! To...Tohka! Cậu đến cùng là vừa làm gì...?"

Vẫn cái giọng thường ngày ấy, vẫn cái phản ứng thường lệ ấy.

——Shidou mà Tohka vô cùng yêu thương đã ở ngay trước mắt cô.

DAL 12 297

Tohka yên tâm mà nhẹ mỉm cười, nhỏ giọng nói rằng:

"——Thèm nói cho nghe á. Đồ ngốc... Đại ngốc."

Tohka để lại những lời ấy, sau đó buông lỏng sức lực toàn thân mà rụng rời trong vòng tay Shidou.

### Ghi chú

- ↑ Kiểu như kính của Kid-1412 trong Conan ấy
- ↑ "Shikkou-buchou" nghĩa là Đội trưởng, còn "Moya" ám chỉ một đứa trẻ hờ cái là mệt với mỗi. Mana dùng cách ghép 2 từ này với nhau lại để troll Ellen. :v

### LINK Truyện:

Cuộc hẹn sống còn (Date A Live #1~12) <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cuoc-hen-song-con-date-a-live-112-3736043.html>

### LINK Chương này:

Chương 72

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cuoc-hen-song-con-date-a-live-112-3736043/chuong-71.html>